

# Vrijheid is elkaar de ruimte geven

Met een helikopter trekt hij deze Bevrijdingsdag van festival naar festival. Als 'ambassadeur van de vrijheid' is Alain Clark boegbeeld van verdraagzaamheid en respect. Een rol waarin het popidool een lijn trekt tussen verleden en nu. „Vrijheid is het waard om aan te werken. Omarm de verschillen en geef elkaar de ruimte.”

**H**ad je hem moeten zien, als jochie van een jaar of tien. Militair petje op, neppistooltjes in de hand. Oorlogje spelen. Rennend en vliegend met vriendjes over straat in Zandvoort, het dorp van zijn jeugd. Tot een oudere heer de voordeur opengooide en naar buiten stormde. Of de jongens wel wisten dat het 4 mei was. En of het allemaal met wat meer respect kon. Haastig sloten de onwetende straatsoldaatjes vrede. „Thuis vroeg ik mijn ouders waarom die dag zo speciaal was. Toen hoorde ik de verhalen over oorlog en verzet. En voelde ik me schuldig tegenover die man.” Later fietste hij door de duinen bij Bloemendaal, langs de plek waar verzetsstrijder Hannie Schaft door de Duitse bezetters werd gefusilleerd. Waarna hij zich verdiepte in haar verhaal over de strijd om anderen ook hun vrijheid te gunnen. „Dan komt alles opeens dichtbij. Je zult maar uit je huis gesleept worden omdat je een minderheid bent. Je zult maar worden opgesloten omdat je iets verkeerd hebt gezegd over de machthebbers. Gelukkig komt dat soort dingen hier niet meer voor. Maar er zijn genoeg landen waar je je leven niet zeker bent, als minderheid.”

## Petjes

We zitten bij hem thuis, in zijn Amsterdamse appartement. Onmiskenbaar de plek van een vader/popidool. Tegen de muur stapels petjes en hoeden: zijn handelsmerk. In de ene hoek speelgoed van zijn zoon van twee, in de andere hoek zijn gitaar en versterker. Midden in de kamer - onder eeuwenoude balken - een hangmat: de ultieme plek om in vrijheid te mijmeren.

## Wat betekent vrijheid voor jou?

„Het is zo gewoon dat je er eigenlijk niet bij stilstaat dat je in vrijheid leeft. Ik ben eraan gewend om in vrijheid te leven en te werken. Omdat ik graag tekende, wilde ik naar een grafische school. Daarnaast volgde ik gitaarlessen en zong ik mijn eigen liedjes. Via talentenjachten bouwde ik mijn eigen publiek op. Optreden voelde als een openbaring, het applaus gaf me vleugels. Ik schrijf zelf, ik produceer zelf en kan daarom helemaal mezelf zijn. Het is alsof de muziek me naar een pad-van-geluk trok en me opriep om haar te volgen. Die route heb ik niet meer losgelaten.”

„In principe wordt iedereen vrij geboren. Maar de realiteit is lastig. Je hebt altijd te maken met systemen en de wil van anderen. Als je daar niet goed mee omgaat, leidt dat tot onderdrukking en oorlog. De kans op dat soort ellende ver-

kleint als je stilstaat bij de vrijheid die je zo gewoon vindt.”

## Is Bevrijdingsdag nog wel van deze tijd?

„Ja. Zeker in de tijd waarin we nu leven, moet je het besef van vrijheid stimuleren. Juist nu. De laatste jaren is onze wereld erg gericht op economie en snelheid. Dan is het extra hard nodig om elkaar te laten zien dat het om mensen zou moeten gaan. Ook social media vragen erom bewuster na te denken over wat je vindt en doet. Vaak zie je dat het wel héél makkelijk gaat om via Twitter of Facebook snel iets negatiefs over een ander te zeggen. Dan roepen ze maar wat. Als je die vrijheid neemt, zou je er ook over moeten nadenken wat de betekenis is van je woorden. Bevrijdingsdag is een mooie gelegenheid om te laten zien dat je de verschillen tussen mensen moet omarmen en elkaar de ruimte moet geven.”

„De oorlog lijkt misschien lang geleden, maar als je om je heen kijkt zie je nog dagelijks de gevolgen. Veel oudere mensen hebben het allemaal zelf meegemaakt, overal in onze omgeving zijn dingen gebeurd die het perspectief bepalen van onze manier van leven. Hier om de hoek is het Anne Frank huis. Als ik daar langs loop, staan er altijd lange rijen voor de deur. Dat geeft aan dat herdenken echt nog wel van deze tijd is.”

## Droom

### Hoe ziet jouw Bevrijdingsdag eruit?

„Met mijn band ga ik met een helikopter langs vijf bevrijdingsfestivals. Overal treden we op. Door het tempo en het karakter van de dag is het natuurlijk een droom om zoiets mee te maken. Vroeger wilde ik piloot worden. Dat ik nu voor het eerst met een heli mee mag, is daarom een extra sensatie. Ik zie mezelf niet als prediker, maar bij de optredens wil ik wel even een momentje creëren om iets te zeggen over het unieke van vrijheid. Denk niet dat ik lang zal praten, want het publiek komt natuurlijk voor de muziek. En muziek is ook weer een prachtige vorm van vrijheid. Ik maak het in vrijheid, we spelen het in vrijheid en wie ernaar luistert, heeft de vrijheid om het op te pakken zoals hij zelf wil.”

## Zoontje

### Zou je je zoontje kunnen uitleggen wat vrijheid is?

„Dat hoeft helemaal niet! Voor een kind is vrijheid vanzelfsprekend. Een kind kijkt met een open blik de wereld in. Heel eerlijk, heel oprecht. Eigenlijk zijn ze daarin veel vrijer dan volwassenen. Heel inspirerend. Daar zouden we wat van moeten leren.”

*Nu even naar je eigen vrijheid. Wat doe je op een vrije dag?*

„In gedachten kom ik bijna nooit los van mijn werk. Ook op dagen dat ik niet in de studio ben en niet optreed, ben ik toch met muziek bezig. Een dag zonder afspraken prikkelt me om een liedje te schrijven of lekker wat voor me uit te spelen. Maar ook ga ik graag met mijn zoontje de stad in of lekker met mijn vriendin op een terras zitten.”

„De ultieme vrijheid proef ik bij mijn vlieglessen. Tussen de bedrijven door ben ik bezig mijn vliegbrevet te halen. Voor mij voelt dat als vrijheid aanschaffen. Maar ik heb het de laatste maanden zo druk gehad, dat ik nauwelijks aan vliegen ben toegekomen.”

Helemaal niet erg, vindt hij. Want met zingen en spelen komt hij óók los van de grond. Hij zei het al: „Muziek is vrijheid.”

**Alain Clark treedt op bij bevrijdingsfestivals in Zwolle, Assen, Groningen, Leeuwarden en Almere.**



## Alain in het kort

Alain Clark (1979) is een zoon van Dane Clark, die zanger was van de formatie Dane and The Dukers of Soul. Hij groeide op in Zandvoort. Om ervaring op te doen in de internationale popmuziek, woonde hij drie jaar in de Verenigde Staten. Terug in Nederland produceerde hij cd's voor onder anderen Ali B en Boris. In 2004 bracht hij zijn eerste eigen Nederlandstalige album uit. Daarop stond onder meer het nummer 'Heerlijk' dat een hit werd. In 2007 volgde zijn Engelstalige album 'Live it Out', waarvan bijna 200.000 exemplaren werden verkocht. Zijn album 'Colorblind' verscheen in 2010 onder meer in Italië, Zwitserland en Brazilië. Alain Clark heeft een zoontje van twee jaar. Hij woont in Amsterdam.

Alain Clark met helikopter langs bevrijdingsfestivals

